

teressen for Skolen og for Børnenes Undervisning og ligeledes i økonomisk Henseende, forsaavidt man mener, derved at vinde noget Stort. Men paa den anden Side kan jeg ikke negte, at jeg maa opfatte Situationen i det andet Thing saaledes, at man vistnok ved her at opgive den nævnte Bestemmelse i høi Grad vil formindste Sandsynligheden for at kunne bringe en Overenskomst tilveie. Og Spørgsmaalet om man virkelig i Løbet af et Par Aar kan gennemføre en Medlæggelse af de omtalte to Klasser uden derved paa en utilbørlig Maade at gribe ind i hele Skolevæsenets Interesser, er jo nu vel ganske vist Noget, som det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn har en saa begrundet Mening om som Nogen; men jeg tror dog ikke, at det ærede Medlem ubetinget vil sige, at der ikke kan findes og vel ogsaa vil blive fundet Midler og Veie, ved Hjælp af hvilke det dog i det Beslutnings vil kunne opnaas, at der ikke ved den omhandlede Bestemmelse indtræder nogen særdeles stor Skade for Børnenes Undervisning. Det er jo derhos, for at jeg ogsaa skal sœie det til, vistnok en Selvfølge, at Spørgsmaalet om, hvilke Fordringer der skal stilles med Hensyn til Optagelsen i de saaledes, hvad Klasseantallet angaar, formindskede Skoler, maa afgøres af Undervisningsministeriet, og jeg tror altsaa heller ikke, at der kan være nogen Tvivl om, at man vil kunne stille saadanne Fordringer med Hensyn til den, at der forsaavidt ikke kan siges at være Noget gaaet tabt. Medens jeg ganske vist maa fastholde den Overbevisning, at der nu trænges til en Afgjørelse af hele denne Sag med Hensyn til dens Hovedpunkter ad Lovgivningsveien, saa er det jo overhovedet en Selvfølge — hvad jeg ogsaa ved Lovforslagets Forelæggelse har udtalt i det andet Thing, at jeg gaar ud fra — at der er en Mængde vigtige Bestemmelser i Sagen, som maa træffes ad administrativt Veie, og med Hensyn til hvilke jeg netop tror, at det vilde være uheldigt, om man vilde forsøge paa at træffe dem ad Lovgivningsveien. Det forekommer mig ogsaa, at de Forslag, der i saa Henseende ere blevne gjorte i det andet Thing, maa fremtræde som advarende, idet det har vist sig,

at man derved er kommen ind paa et Terræin, hvor man dog ikke kan have nogen Mening og derfor i alt Fald maa udtrykke sig i en saadan vag Almindelighed, at det slet ikke faar Noget at betyde. Derimod holder jeg mig ganske vist, som sagt, overbevist om, at der af Undervisningsministeriet vil blive truffet Foranstaltninger ad administrativt Veie til fastsættelsen af de Fordringer, som man, naar de to nederste Klasser blive nedlagte, maa stille med Hensyn til Optagelsen i Skolen, og jeg tænker mig ogsaa, at man selv om der ikke strax paa de forskjellige Steder findes saadane Skoler, som kunne træde istedetfor de nederste Klasser i de lærde Skoler, dog nok fra Administrationens Side ad forskjelligt Veie kan virke til at formindste Ulemperne derved for de paagældende Forældre.

Hvad dernæst det under Nr. 2 af det samme ærede Medlem stillede Underændringsforslag angaar, da er jeg vistnok med Hensyn til samme ikke i Hovedtanken meget uenig med ham. Jeg skal ogsaa indrømme, at det ikke er nogen ualmindelig heldig Affattelse, som den paagældende Bestemmelse har faaet i mit nu foreliggende Ændringsforslags § 4, forsaavidt det der hedder: „Modermaalet, derunder indbefattet Oldnordisk“, og saa i Parenthes: „og Svensk“. Men imidlertid kan det dog vistnok paa den anden Side ikke negtes, at det efter Beskaffenheden af den Gjenstand, som der her er Spørgsmaal om, vil falde overordentlig vanskeligt at finde nogen Betegnelse, som kan siges at være rigtig tilfredsstillende, og jeg er bange for, at den Redaktion, som det ærede Medlem har bragt i Forslag, heller ikke vil undgaa den Skæbne at blive betegnet som mindre heldig, forsaavidt der deri bliver sagt: „Modermaalet, derunder indbefattet Kundskab om Oldsprogets almindelige Skikkelse“. Man vil maasse indvende, at det var noget Mere, der her skulde have været medoptaget, medens det vistnok ikke vil være let at antyde eller udtrykke dette Mere. Etjøndt jeg altsaa ganske vist skal indrømme, at de Udtryk, der ere brugte i mit Forslag, ere uegtydige, saa tror jeg dog, at man til Syvende og Sidst ikke paa dette Gebet kan komme videre end til at give en Antydning af, at det